

Späth έπειραματίσθη ποικιλοτρόπως έπὶ τοῦ ζητήματος τοῦ-
του. Έγγέων εἰς τὸν στόμαχον κονίκλων 60—120 γραμμά-
ρια ὕδατος ὑπὸ θερμοκρασίαν 55° C. παρετήρει κατάρρουν
ἀπλοῦν τῆς βλεννομεμβράνης τοῦ στομάχου· εἰς 600 έσχη-
ματίζοντο ἔλκη· εἰς 700 παρεγχυματώδης φλεγμονή, καὶ εἰς
75—800 τελείαν καταστροφὴν τοῦ ὀργάνου καὶ μετὰ τινὰς
ῥας ὁ θάνατος καίτοι ἐνεχέετο ἄφθονον ψυχρὸν ὕδωρ. Ὁ ἰα-
τρὸς Fürth ἀποφαίνεται ὅτι τὰ φαγητὰ πρέπει νὰ τρώγων-
ται ὑπὸ θερμοκρασίαν 40—50°, τὰς δὲ ὑγρὰς οὐσίας δύνά-
ται νὰ λαμβάνῃ ἀβλαβῶς ὑπὸ θερμοκρασίαν 60—65°,
φροντίζων ὅπως ἡ ποσότης εἶναι μικρὰ συνοδεύεται δὲ καὶ
ὑπὸ ψυχροῦ προγεύματος. Διὰ τὰ νεογνά καὶ τοὺς παῖδας ἡ
θερμοκρασία τῶν φαγητῶν δὲν πρέπει νὰ ὑπερβαίνῃ τοὺς 38°.

Δ.

ΠΟΙΗΣΙΣ

Τῇ ΣΕΠΤῇ ΨΥΧῇ Τῆς

Ἄν ἔρρεεν ὁ βίος μου ἐν θλίψεσι καὶ στεναγμοῖς,
Ἀκάτιον, πλανώμενον ἐν μέσῳ μαύρων θυελλῶν,
Σὲ εἶχον τὸν ἀστέρα μου, τὸν ὁδηγόν μου, τὸν καλόν,
Τὸν φύλακά μου ἄγγελον ἡμέρας πάσης καὶ στιγμῆς.
Καὶ ἡ στοργή σου ἄπειρος ἀπὸ ὀνύχων ἀπαλῶν
Ποτὲ δὲν μ' ἐγκατέλιπεν ἐν πόνοις, πόθοις καὶ παλμοῖς.

Καὶ ἔχανον οἱ πόνοι μου τὸ ἄλγος, τὸ φαρμακερόν·
Διέλυες τὰ νέφη μου μὲ ἐν μειδίῳ γλυκῷ
Τῆς μητρικῆς ἀγάπης Σου, ψυχῇ, σεπτῇ, ἀγγελικῇ,
Καὶ τὴν ζωὴν μου ἔβλεπον Μαῖου κῆπον ἀνθηρόν·
Ἡψήφουν τὰ ἀνθρώπινα τίς εἰμαρμένη δισοικεῖ
Καὶ τῆς χρυσῆς νεότητος τὸν διαρρέοντα καιρὸν.

Μ' ἐνίσχυε, μ' ἐπτέρωνε μία καὶ μόνη Σου εὐχὴ
Καὶ μοῦ ἀνύψου τὴν ψυχὴν εἰς σαπφειρώδη οὐρανόν,
Ὑπὲρ τὸν κόσμον σύμπαντα γλυκύτερον καὶ ποθεινόν·
Καὶ ἦτο τῆς καρδίας μου ἡ θερμότερα προσευχὴ
Καὶ τῆς ζωῆς μου τ' ὄνειρον, τὸ προσφιλές, τὸ ῥοδιόν,
Ἡ εὐτυχία Σου χρυσή καὶ παμφιλότατη μου ψυχῇ.

Εὐδαίμων εἴμην πάντοτε ὑπὸ τὴν θεῖαν Σου στοργὴν
Καὶ Σὲ ἡγάπων μὲ τὸ πῦρ ὁμοῦ χιλίων καρδιῶν·
Τὸν βίον διηρχόμεθα πολλῶν ἐν μέσῳ πικριῶν
Εἰς τὴν ἀχάριστον αὐτὴν καὶ πλήρη ἀγωνίας γῆν·
Καὶ ὅμως σθένος ἄφθαρτον ἠντλοῦμεν παρηγοριῶν
Εἰς τῆς στοργῆς τοῦ οἴκου μας τὴν ἀνεξάντλητον πηγὴν.

Ἐπλήρουν τὴν καρδίαν μας τὰ ὄντα μας, τὰ προσφιλῆ,
Τῶν φιλοστόργων σπλάγγων σου οἱ συμπαθέστατοι βλαστοί,
Καὶ ἡ ζωὴ σου δι' αὐτά, ἀγάπης καὶ παλμῶν μεστή,
Ἀνεγεννᾶτο διαρκῶς καὶ ῥόδ' ἀνέδιδ' εὐθαλῇ.
Ἡ ὑπαρξίς των δὲ πρὸς Σὲ, εἰς τὴν καρδίαν των πιστῇ.
Συνεκεντροῦτο πάντοτε μετὰ λατρείας, ὡς τρελλή,

Πλὴν, φεῦ! τὸν πλάνον βίον μας ἐμπαίζει εἴρων συμφορὰ
Καὶ μένει εἰς τοὺς πόθους μας πολλάκις ὁ Θεὸς κωφός·
Μοῖρα φρικτὴ τῶν ὀφθαλμῶν Σ' ἐστέρησε τὸ θεῖον φῶς
Καὶ τῆς ζωῆς Σου ἔκοψε τὸ νῆμα νόσος τρομερὰ
Καὶ τάφος Σου πολὺκλαυστος Σοὶ ἀνωρύχθη ἀδελφός,
Εἰς ὃν ἐτάφη πᾶσά μου στοργὴ καὶ πίστις καὶ χαρά.

Εἰς μάτην ἐπαλαίσκαμεν κατὰ τῆς μοίρας τῆς στυγνῆς
Καὶ δάκρυ' ἀδαμάντινα μάτην ἐχύσαμεν θεομὰ
Καὶ ἡγρυπνοῦμεν διαρκῶς περὶ τὴν κλίνην Σου σιμά.
Ἡ λύσσα ἀκαταγώνιστος τῆς νόσου ἦτο τῆς δεινῆς.
Κατὰ τῆς εἰμαρμένης τοῦ ἀγῶνα φροῦδον τίς τολμᾷ,
Τὴν τελευταίαν λέξιν τῆς, ὅποταν εἶπῃ ἀπηνῆς.

Εἰρήνη εἰς τὸν ὕπνον Σου, ψυχῇ φιλότατῇ καὶ σεπτῇ!
Λησμονεῖ τὰς δόνας Σου μ' ὀνείρους θεῖους καὶ τερπνοὺς.
Ἀνάβα εἰς ὀρίζοντας καὶ εἰς αἰθέρας φωτεινοὺς
Καὶ ζηθι, ὅπου ζέφυροι γλυκεῖς προσπνέουν καὶ λεπτοί.
Σὲ ἀγαπῶμεν καὶ νεκρὰν καὶ ἡ ψυχὴ μας καὶ ὁ νοῦς
Θὰ Σὲ λατρεύῃ πάντοτε, θὰ Σὲ ποθῇ, θὰ Σὲ ζητῇ.

Ἄργος 14 Νοεμβρίου 1888.

Δ. Κ. ΒΑΡΔΟΥΝΙΩΤΗΣ

Ο ΠΟΘΟΣ ΜΟΥ

Σὰν ὄνειρο διαθήκανε τῆς νεότητός μου τὰ χρόνια
κι' ἐγείναν στάχτη, κουρνιαχτός ἡ τόσαις μου ἐλπίδες
δὲν εἶδα ὁ δόλος ἄνοιξη, μ' ἄνθος μὲ χειλιδόνα
κι' ἐχάθησαν σὰν φεγγαριῶ μισόσβυτες ἀχτίδες.

Ξεράθηκαν τὰ χεῖλῃ μου μαράθηκε ἡ καρδιά μου
ἀπὸ τῆ φλόγα τοῦ καύμοῦ, τοὺς τόσους στεναγμούς μου
σκοτάδι καὶ ἀπελπισιὰ βλέπει παντοῦ ἡ ματιὰ μου
κι' ἀνταρμισμένος πολεμᾷ μὲ τὰ δεινὰ ὁ νοῦς μου.

Μυλαύλακα γεινήκανε τὰ μάτιά μου καὶ τρέχουν
ἡμέρα καὶ νύχτα φλογερὸ φαρμακωμένο δάκρυ
καὶ τρέχουν... τρέχουν μόνα τοὺς τὰ δύστυχα... καὶ βρέχουν
τοῦ βράχου μου τὰ ῥιζιμὰ τῆς ἀμμουδιᾶς τὴν ἄκρη

Βαρέθηκα ὁ δύστυχος τὴν ἄχαρη ζωὴ μου
καὶ μόνος μου στὸ βράχο αὐτὸ μ' ἀποσταμένο βῆμα
ῥα τὴν ὥρα καρτερῶ νὰ σβύσῃ ἡ πνοή μου
γὰ νᾶθρῶ τὴν ξεκουρασιὰ στ' ἀγαπημένο μνημα

Ἐκεῖ, 'ς αὐτὰ τὰ χῶματα, ποῦ ξάφνου γὰ μὴ μέρη
σκεπᾶσαν τὴν ἀγάπῃ μου τὴν μόνη μου ἐλπίδα,
τὴν μόνη μου παρηγοριά, τὸ φίλο μου πατέρα
καὶ τῆς ζωῆς μου ἅς σβυσθῇ ἡ ὑστερὴν ἀχτίδα.

ἀπὸ τοῦ βράχου τῆς Φρεαττύος

20 Νοεμβρίου 1888

